

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiae Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiae, 1766

LIB. I. TIT. V. De Statu Hominum.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9044

Atque hinc Collegium eum, qui adulterii accusatus est, & criminis abolitionem impetravit, recipere, eique omnia emolumenta retro praelare coactum est in causa W. contra die Schmiede-Gilde, & in causa P. contra Cap. SS. B. & M.

LIB. I. TIT. V.

De

STATU HOMINUM.

Qv. I. *An homines proprii recte comparantur servis?*

*Laut. p. 12 R*esp. Non recte illis comparantur quoad PERSONAM; haec tenus verb. Ho- enim homines proprii liberi sunt, uti quotidiana praxis id testatur: mines pro- Hinc recte *Lauterb. h. ait*, eos non excludi a communione juris civilis; prii. Nam pater liberos habet in potestate, *Dn. Stryk. U. M. h. §. 5.* uxor sequitur maritum, homines proprii testamenta faciunt, contrahunt &c. *D. Stryk. ibid.* Processum instituant contra ipsum dominum, *Dn. Stryk. d. l. §. 8.*

Sed quoad ACTIONES possunt omnia servis aequiparari, nam in eorum actiones dominus jus aliquod reale habet. *Dn. Par. Hyp. tit. de Jur. Pers. §. f. Schilt. Ex. ad ff. i. §. 5. Klock. V. 1. Conf. X. 732.* Unde liberi quoque inde nati ejusdem sunt conditionis. *Mev. P. 4. D. 22.* alienantur cum fundo, *Late Phil. Us. Pr. Inst. L. 1. Ecl. 38.* *Dn. Stryk. U. M. h. §. 9.* discendentes ex fundo dominus vindicare potest, *Mev. p. 3. D. 9.* & *P. 5. D. 228.* denique manumissio quaedam, vel potius operarum remissio, dato prelio observatur, *Dn. Hopp. ad §. 2. Inst. de Libertin. Dict. Hyp. tit. de Libertin. §. 3.* & late *Phil. Us. Pr. Inst. L. 1. Ecl. 39.* ubi formulas quoque ac literas manumissionis exhibet. *n. 11.* Hinc jam appetat, quam vera sit sententia *Laut. h.* Quod argumenta a servis ad homines proprios valeant: Nam Ecce, si nimium saeviant domini, manumittere eos tenentur, *arg. §. 2. Inst. de his qui sui. L. 1. §. 2. ff. Eod. Phil. L. 1. Ecl. 39. n. 2. & Ecl. 43. n. 2. ibique late Dd.* Manumissio quoque hodieque sit vel inter vivos, vel per ultimam voluntatem, *Phil. d. Ecl. 39. n. 5.* manumissi quoque debent reverentiam, ac revocari possunt in pristinum statum propter ingratitudinem, &c. *Schilt. d. Ex. 3. th. 5. pr.*

Qv.

Qv. II. *An Peregrini excludantur a communione juris civilis?*

De Jure antiquo id indubium est, *L. i. C. de haer. Inst. ibique Gothofr. Laut.p.11.*
(qui late differentias inter cives & extraneos recenset): L. io. §. 6. verb. Ex-
ff. de in jus vor. Hinc peregrini quoque proprium praetorem habebant, cluduntur,
qui ipsis jus dicebat, indeque peregrinus vocatus est. L. 2. §. 28. ff. ab &c.
de O. J.

At per constitutionem Antonini omnes, qui in orbe Romano sunt, cives Romani facti sunt, *L. 17. ff. de Stat. hom. quod postea Frid. II. confirmavit in Auth. omnes Peregr. C. Commun. de Success.* Atque illa constitutio hodieque in Imperio in CAUSIS PRIVATIS obtinet, & omnes peregrini aequae utuntur jure civili ac cives ipsis, nisi excludantur jure talionis; Nam vi juris talionis recte Galli & Angli excludi possunt a successione immobilium in Germania, *arg. tit. ff. quod quisque juris.* Vid. *Quaest. ad eund. tit.*

In TERRIS ET JURIBUS PUBLICIS Imperii vero omnino, ac plenissime observatur jus Albinagii, (1) ratione Terrarum, nam terrae, quae non sunt juris Germanici, sed vel juris Slavici, vel Italici &c. non concurrunt in administratione regni Germanici, *Dn. Par. J. Publ. c. 1. §. 12. & c. 7. §. 7.* non proprium constituant circulum, *d. J. Publ. c. 4. §. 3. & 4.* nec votum & sessionem habent in Comitiis tanquam Status. *d. J. P. c. 19. §. 9. & 10. seq.* (2) Ratione Personarum; nam ad officia & dignitates Imperii neinō admittitur nisi Germanus: Ita Imperator eligi debet Germanus, *J. P. c. 8. §. 3.* nec Elector aliis esse potest quam Germanus, *ibid. c. 11. §. 12.* nec Status Imperii, *ibid. c. 19. §. 1. 9. 10. sq.*

Extra Imperium, & in civitatibus quibusdam Imperii, obtinet quidem jus Albinagii, sed quam diversum id sit ab antiquo jure Albinagii, demonstratur *dict. J. Publ. c. 31. §. f.*

Qv. III. *An hermaphroditus, utroque sexu aequivalente, posset eligere quoniam v. lit uti?*

AFFIRM. Nam monstrosum esset, utroque sexu simul uti, *v. gr. Laut.p.13.* simul nubere & uxorem ducere, quae monstruosissima esset poly-verb. *si* gamia, *Carpzov. Jurisprud. Consist. L. 2. def. 16. n. 11.* hinc alia ratio neuter non est, quam ut ejus arbitrio committatur, quo uti velit; & tum alte-*prævalat.*

rius

rius sexus usus ipsi interdictus erit, soletque tunc jurejurando adigi, se altero sexu non usurum; Quam electionem necessario sequuntur jura, quae illi sexui cohaerent, adeo ut electo masculino utatur quoque juribus masculorum, scil. patria potestate, & quae inde pendent juribus emancipandi, tutelae, capienda dotis, aliisque, L. 15. ff. testib. Et c. L. 6. §. fin. ff. Posth. haer. Inst. L. 10. ff. de Stat. hom. In feudo succedit, Carpz. Jurispr. Conf. L. 2. t. 1. def. 16. n. 10.

An vero hermaphroditus, electo v. g. masculino sexu, postea, mortua forte uxore, possit nubere, ambiguum videtur? Equidem quia parvum utriusque sexus facultatem habet, naturae ratio non impedit: Verum non videtur hoc sine scandalio permitti posse, satiusque esse id prohiberi. Quod si tamen utatur foeminino, tunc verum est, quod in *hoc actu* non utatur juribus masculorum; actus enim, qui naturam sexus sequuntur, in arbitrium & electionem ejus conferri non possunt; Sed, quia peperit, utitur juribus foeminarum: *In reliquis* vero omnibus actibus valet adhuc prior electio, ac propter mutationem sexus, perjuriumque, arbitrarie punitur.

Haec ita de iis, quae naturam sexus sequuntur, indeque pendent. Illa vero privilegia, quae juris beneficio sexui propter ejus praeflantiam vel infirmitatem tributa sunt, ut Sctum Vellejanum foeminis, facultas munera publica gerendi masculis &c. ea plane cessare videntur; Quia non potest comparatio sexus praeflantioris & infirmitior in eo fieri, in quo uterque pariter est; nec idem homo videri praeflantior foeminis, qui & foemina aequa est; nec infirmitior masculis, qui idem aequa masculus.

Etsi vero casus hi ratissimi sint, possunt tamen contingere, ut exemplum refert *Annan. Iren.* p. 162. ubi uterque conjux fuit hermaphroditus, & uterque quoque impregnatur. Conf. Zath. Quaest. Med. Leg. L. 7. t. 1. quaeft. 8. n. 6. sq. & ex professo n. 24. n. 26. Et n. 29. *Montuus de Med. theoret.* L. 1. C. 6. ubi plura exempla adferuntur.

Qv. IV. An, & quando posthumi pro natis habentur?

Laut. p. 13. R^{ESP}. Regulariter posthumi non sunt homines, nec in rebus verb. at- humanis esse dicuntur: aliquando tamen propter utilitatem tamen pro eorum receptum est, ut fictione juris pro natis habeantur: Utile natis. autem est, si (i) agitur de eorum commodo, L. 7. h. L. 30. §. 1. A. O. H.

O. H. L. 231. V. S. & (2) res differri non potest in tempus nativitatis.

DISSENTIT Lauterb. ut si exspectata nativitate jure suo exciderent. (Nam tunc vi hujus fictionis adeunt haereditatem, §. 7. Haer. quae ab intell. postliminium habent &c. L. 26. ff. de stat. hom. &c.) Si proinde vel non agitur de commodo pupillorum, vel jus ipsis salvum est in tempus nativitatis, non opus est illa fictione, nec pro natis habentur: Atque hinc est, quod in materia collationis, ut pote quae differri potest ad tempus mortis, pupillus non habeatur pro nato. L. f. ff. de Collat. (quae proinde dictis legibus non obstat). Modo (3) vivi nascantur, d. l. 30. (4) perfecti, d. l. 3. C. Posth. haer. Inst. Nam si vel mortui prodeunt, vel per abortum, itidem non opus est illa fictione.

Effectus est, quod, si secundum haec requisita partus prodit, haereditatem acquirat, illamque ad suos cognatos transmittat: Sed uno deficiente, cessat tota illa fictio, proinde haereditas tota ad defuncti proximos cognatos defertur; Quae quotidie disceptantur. Vide Carpzov. part. 3. Conf. 17. def. 17. & praejudicia apud Philip. Us. Pr. Inst. L. 3. Ecl. 1. & Ecl. 4.

Qv. V. An etiam vivi nati censeantur, qui mox deceidunt non emissâ voce?

NEGAT Lauterbach h. Sed rectius AFFIRMATUR, (1) quia mutus nasci & (2) aliunde de ejus Laut. p. 14 vita constare potest, v. g. Wann es sich regt, oder das Herz beweget, verb. & wenn es seufzet, Carpz. 2. d. def. 18. n. 7. Wenn man dem Kinde gerie. ^{illoco voce} & benen Pfeffer in die Nase bläset, und dasselbe schnupft. Carpz. 2. d. def. 19. n. 6. Sic obstetrics plumam ori & naribus admovere, & ex ejus motu de vita statuere solent, &c. (3) per text. express. in L. 3. C. posth. Inst. ibi: si vivus natus esset, et si vocem non emisisset, & in fin. hoc tantum requirimus, si vivus ad orbem totus processit, ad nullum declinans monstrum vel prodigium.

Atque haec sententia usu fori obtinet, uti praejudicia sunt apud Carpz. p. 3. conf. 17. def. 18. & 19. Phil. Us. Pr. Inst. L. 2. Ecl. 65. n. 8. & J. q. L. 3. Ecl. 4. in f. Rennem. L. 1. D. 1. qu. 9. Rauchb. p. 2. qu. 15. n. 49. Coler. part. 2. dec. 258. n. 5. Brunnem. ad d. l. 3.

COCCEJI JUR. CONTR. P. I.

K

Qv.

QV. VI. *An monstra pro liberis habeantur?*

Monstra sunt, quorum corpus, vel caput, vel vox, bruti imagis formam refert, quam hominis: *L. 135. de V. S.* Haec pro liberis non habentur. *Struv. Ex. 3. §. 4. Dn. Par. ad Zach. quæst. Med. Leg. L. 7. t. 1. qu. 1. pr. & n. 6. Phil. Us. Pr. Inst. L. 3. E. 1. n. 10.* Adeoque nec rumpunt testamentum. *L. 3. C. posth. haer. Inst. L. 14. ff. de flat. hom.* Idque etiam in praxi verum esse testatur *Stryk. U. M. h. §. 15.*

O B S T. *L. 135. de V. S.* ubi monstrum prodest matri ad jus liberorum, adeoque liberorum numero habetur.

R E S P. Pro partu quidem habetur, non vero pro filio; nam cum revera peperit mater, omnia illa jura consequitur, quae propter dolores partus concedi solent: Porro etiam prodest ad evitandam poenam orbitalis: *Bokelm. h. tit. §. 7.*

O B S T. quod monstrum animam habeat, adeoque homo sit, indeque hominum jure utatur.

R E S P. Est homo quoad animam, non vero quoad corpus, hinc illa jura, quae corpus quoque respiciunt, uti successio &c. ipsis non debentur, sed sola alimenta, indeque nec liberorum numero veniunt.

N O T. Monstra occidi nequeunt, *Dn. Par. ad Zach. d. pr.* quia homines sunt quoad animam (de tali enim monstro loquimur, nam si ex coitu bestiali sit, facile id largimur, cum *Dn. Stryk. d. l. Huber. ad ff. h. t. §. fin. Dn. Par. ad Zach. d. l.*) Adeo ut poenam homicidii locum habere quidam afferant apud *Dn. Stryk. d. l.* Hoc equidem certum est, impune huiusmodi monstra occidi non posse. *Ant. Matth. de Crim. tit. de Sicar. c. 1. n. 6. in f. Dn. Stryk. d. l. Huber. ff. h. n. 7.* quanquam communis fere Gentium praxis sit contraria, per ea, quae late dedit *Gothofr. ad L. 135. de V. S. l. 6. Bokelm. ff. h. §. 7.* & in primis *Ant. Matth. de Crim. tit. de Sicar. c. 1. n. 6. in f.*

LIB. I. TIT. VI.

DE

HIS, QUI SUNT SUI VEL ALI- ENI ETC.

Qv. I. (α) *An parentum potestas sit ex jure naturae?*

(β) *Ex qua causa parentibus acquiratur? &*

(γ) *quoniam ejus sit effectus?*

(α) **R**ESP. Ipsum *jus* potestatis ejus, quae parentibus in liberos compete- Laut. p. 14
tit, omnino ex jure naturae, & in eo omnes consentiunt: Conf. verb. Ori-
L. 5. de J. & Jur. Sed *effectus* illius potestatis qui inter gentes obti- gine est ex
nent, fere sunt ex jure civili, ut id plenius ex num. (γ) apparebit. jure N.

(β) Causa, quae liberos in potestate parentum esse jubet, admodum
controvertitur: *Alii* enim parentibus potestatem illam acquire vi *genera-*
tionis putant. *Grot. L. 2. c. 5. §. 1.* refutatus a *Dn. Par. in Disp. de Jur.*
Gener. §. 1. *Alii* ex *prae*s*umptio*n* consensu*f* liberorum*, uti *Pufend. de J. N.*
& G. L. 6. c. 2. §. 4. *Alii* jure occupationis ac ventris, *Hobbes. de Civit.*
c. 9. §. 2. & 4. Addat. *Albert. de J. N. p. 2. pag. 189.* *Alii* a *so*γ*γη*n** na-
turali, uti *Tesm. ad Grot. d. 1. §. 1.* *Alii* a *dominio*, quod pater in lemen
habet &c. *d. disp. §. 4.*

Sed verius est, solam Dei voluntatem esse causam, uti omnium ju-
rium, ita & potestatis parentum. Solus enim Deus & potuit & voluit
parentibus injungere educationem, liberis vero reverentiam: quod late
probatur *d. disp. §. 9. & 10.*

(γ) Effectus patriae potestatis sunt naturaliter duo: (1) Quod li-
beri a parentibus educari debeant; utpote cum educatio sit consequens,
quin pars procreationis: Neque enim ratio dari potest, cur educatio aliis
potius, quam parentibus, injungi debeat: Inprimis, cum ipsa natura ma-
tri alimenta suppeditet, quibus partus nutritur debet. Accedit praeterea
instinctus, quem natura omnibus animantibus indidit: Ac denique una-
nimis Gentium consensus, *L. 1. §. 3. de J. & J. Disp. Dn. Par. de Tutel.*
Illustr. cap. 1. §. 3. Grot. d. 1. §. 2. n. 1. (2) Quod liberi parentibus de-
beant reverentiam, quia pater est alter creator, & gignendo quasi Deum
refert,

